

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

J. Ch., státní příslušnost Gruzie, narozen X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavolem Khelem
sídlem Panská 6, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty pod č. j. OAM-11518/DP-2020, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 12 200 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Pavola Kehla, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. V tomto rozsudku soud posuzuje nečinnost žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V podané žalobě žalobce uvádí, že řízení o vydání modré karty bylo s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušeno z důvodu, že s žalobcem je v současné době vedeno trestní řízení, které nebylo doposud ukončeno (tj. řízení o předběžné otázce). Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 14. 10. 2022 svým rozhodnutím potvrdila, že v řízení o žádosti žalobce je skutečně dán důvod pro přerušování správního řízení.
3. Žalobce je přesvědčen, že řízení je přerušeno toliko formálně, ve skutečnosti důvod pro přerušování správního řízení absentuje. Je sice pravda, že případné odsouzení žalobce v rámci trestního řízení a uložení trestu by zakládalo překážku, pro kterou nelze jeho žádosti vyhovět, nicméně kvůli ústavně zaručené zásadě presumpce neviny se na něj hledí jako na nevinného až do rozhodnutí ve věci (srov. čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Není tedy sporu o tom, že žalobce je k dnešnímu dni osobou trestně bezúhonnou, a tedy splňuje předpoklady pro udělení požadovaného pobytového oprávnění. Žalovaný překračuje své pravomoci a kompetence, když o žádosti účastníka odmítá rozhodnout toliko z výše uvedeného důvodu. Probíhající trestní řízení není ve vztahu k řízení o pobytové žádosti řízením o předběžné otázce.
4. Navíc zákonodárce pamatoval na situaci, kdy je držiteli dlouhodobého pobytu (nebo modré karty) uložen trest v rámci trestního řízení – takováto skutečnost zavdává důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (potažmo modré karty). Veřejný zájem tak nebude nikterak ohrožen.
5. Žalobce navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost ve věci do 30 dnů od právní moci rozsudku a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnuje dosavadní průběh řízení o žádosti žalobce a odkazuje na obsah správního spisu. Zdůrazňuje, že v usnesení o přerušování řízení ze dne 4. 8. 2022 se mimo jiné uvádí, že vznesení obvinění vůči žalobci je předběžnou otázkou, která má bezprostřední vliv na rozhodnutí ve správním řízení o jeho žádosti o povolení. Řízení o žádosti je stále přerušeno do doby pravomocného rozhodnutí ve věci trestního stíhání žalobce, vedeného u Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality, 3 oddělení obecné kriminality, pod č. j. KRPA-230630-167/TČ-2019-001173-7, a lhůta pro vydání rozhodnutí neběží.
7. Žalovaný navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III.

Posouzení žaloby

8. Dne 26. 6. 2023 se u zdejšího soudu konalo jednání, při kterém žalobce setrval na svém návrhu i argumentaci. Žalovaný se z ústního jednání omluvil z důvodu zvýšeného množství podaných žalob ve vazbě na omezené personální kapacity oddělení. Zároveň souhlasil, aby soud rozhodl v jeho nepřítomnosti.
9. Dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
10. Dle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
11. Žaloba je důvodná.
12. Soud předesílá, že na základě usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46 (č. 3013/2014 Sb. NSS), je povinen v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu k žalobní námitce se zabývat otázkou, zda správní řízení je přerušeno důvodně.
13. Žalovaný přerušil řízení ve věci žádosti žalobce z důvodu zahájení trestního stíhání žalobce dle § 160 trestního řádu, přičemž jako důvod přerušení uvedl nezbytnost vyřešení předběžné otázky v řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. S tímto závěrem se zdejší soud neztotožnil.
14. Dle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí, že *[k]aždý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.*“
15. Obdobně je zásada presumpce neviny zakotvena i v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), jejíž čl. 6 odst. 2 stanoví, že *„[k]aždý, kdo je obviněn z trestného činu, se považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem.“*
16. Dle komentářové literatury k čl. 40 odst. 2 Listiny *„[z]ásada presumpce neviny (a z ní ustálené dovozovaný princip in dubio pro reo) patří k základním kamenům moderního právního státu všech civilizovaných zemí. Jde o jeden z nejdůležitějších legitimizačních proků výkonu trestní justice. [...] Z právněteoretického hlediska zakotvuje komentované ustanovení tzv. **vyvratitelnou právní domněnku** neviny jedince, kterou lze vyvrátit **jedině odsuzujícím pravomocným rozsudkem** [důraz doplněn], jehož prokazatelnému závěru o vině presumovaná právní skutečnost (neviná) ustupuje (II. ÚS 3307/14). [...] Závaznost presumpce neviny neplatí pouze při vynášení výroků, nýbrž se nutně musí projevit i v odůvodněných postupech mocenských orgánů. Tato zásada přitom neplatí pouze ve vztahu k činu, jež je předmětem daného trestního řízení, ani pouze ve vztahu k osobě obviněného“* (Husseiní, F., Bartoň, M., Kokeš, M., Kopa, M. a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1244-1246).
17. Z uvedeného jasně vyplývá povinnost orgánů veřejné moci presumovat nevinu žalobce do doby pravomocného rozsudku trestního soudu. Zdejší soud proto neshledal důvod pro přerušení řízení v době, kdy nebylo o (ne)vině žalobce doposud rozhodnuto, neboť do doby pravomocného odsouzení je nutné hledět na žalobce jakožto na nevinného.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Na tomto závěru nic nemění ani dikce § 57 odst. 1 písm. c) část věty za středníkem správního řádu, dle kterého platí, že „*správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.*“ Skutečnost, že správní orgán sám nemá možnost otázku spáchání trestného činu posuzovat, zásadu presumpce nevinny nikterak neprolamuje. Za této situace žalovanému v rozhodnutí ve věci nic nebránilo.

18. Nadto jak žalobce správně uvedl, v případě, že by skutečně k jeho pravomocnému odsouzení došlo, je uvedená skutečnost důvodem pro zrušení platnosti modré karty žalobce. Správní orgány tudíž mají i následně zákonné možnosti zrušení zaměstnanecké karty žalobce.
19. Jakkoliv jsou – obecně vzato – obavy správních orgánů o bezúhonnost žalobce v případě zahájeného trestního stíhání pochopitelné, připomíná zdejší soud, že správní orgány mají v případě pravomocného odsouzení povinnost zahájit řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Nemůže zde tudíž dojít k újmě třetích osob a nelze zde ani shledat rozpor s veřejným zájmem, neboť převažujícím veřejným zájmem je v nyní posuzovaném případě zachování zásady presumpce nevinny do doby potenciálního pravomocného odsouzení.
20. Závěrem zdejší soud podotýká, že si je vědom, že předmětná otázka je nyní předmětem posuzování rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu, kdy mu věc byla předložena

druhým senátem Nejvyššího správního soudu (usnesení č. j. 2 Azs 103/2021-20), přičemž předkládající senát zaujímá obdobný právní názor, jaký je vyjádřen v tomto rozsudku. Zdejší soud s ohledem na rozhodování rozšířeného senátu vážil, zda řízení nepřerušit dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. Jedná se však o důvod pro přerušení, který je fakultativní, a soud shledal, že větší význam je třeba přiložit tomu, že projednáváná věc je věcí přednostní (§ 56 odst. 3 s. ř. s.), tedy převažuje zájem na rychlém skončení řízení.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto uložil žalovanému povinnost ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání modré karty. Danou lhůtu soud shledal přiměřenou a nepřekračující v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. limit dle § 169t odst. 6 zákona o pobytu cizinců.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 12 200 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 2 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. 3 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a účast na jednání) a paušální náhrada za 3 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

OPRAVNÉ USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu Milanem Tauberem ve věci

žalobce: **X**, státní příslušnost X, narozen X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavolem Kehlem
sídlem Panská 6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

Výrok I. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2023, č. j. 17 A 92/2022-44, **se opravuje** tak, že nově zní:

„I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.“.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 19. 10. 2022 domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu, která měla spočívat v přerušení řízení o vydání modré karty.
2. O podané žalobě Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem při jednání dne 26. 6. 2023. Výrok I. rozsudku byl při jednání vyhlášen tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto opravného usnesení, tedy: *Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.* To plyne ze zvukového záznamu z jednání, jakož i z obsahu protokolu o hlasování senátu.
3. V písemném vyhotovení rozsudku č. j. 17 A 92/2022-44 však soud formuloval výrok I. takto: *Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 3. 2. 2022 o vydání modré karty pod č. j. OAM-11518/DP-2020, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.*
4. Podle § 54 odst. 4 s. ř. s., předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

5. Ze shora uvedeného vyplývá, že se soud dopustil při zpracování písemného vyhotovení rozsudku zjevné nesprávnosti, když ve výroku I. navíc uvedl číslo jednací, které při vyhlašování rozsudku v jednací síni nezaznělo.
6. Skutečnost, že se jedná o zjevnou nesprávnost, vyplývá i z porovnání předmětného výroku s odůvodněním rozsudku, obsaženým v jeho písemném vyhotovení, neboť uvedené číslo jednací (ani žádné jiné číslo jednací správního řízení o vydání modré karty) se v odůvodnění nezmiňuje.
7. Vzhledem k uvedenému soud přikročil k odstranění výše specifikované zjevné nesprávnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

V případě opravovaného rozsudku běží lhůta pro podání kasační stížnosti znovu od doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.